

Bevezető

Tisztelettel köszöntjük olvasóinkat a 2003-ban alapított *Mester és Tanítvány* folyóirat új folyamának az elindulása alkalmából. Továbbra is vállalt célkitűzésünk, hogy a keresztény értékeket őrző és a nemes hagyományokat nyíltan vállaló pedagógiai periodikával szolgálhassuk a nevelés ügyét, figyelve a kortárs pedagógia és pszichológia kérdéseire, eredményeire.

A mostani szám három rovatában széles spektrumban érintjük a pedagógia kifejezetten keresztény szempontú témáit, valamint azokat is, amelyek hatása, felhasználási lehetősége fontos lehet a katolikus nevelésügy aspektusából.

A Látóhatár rovat elméleti jellegű tanulmányokat tartalmaz. Az első írásban Kormos József a különféle tanárképzési paradigmák (szaktudományi, módszertani, pszichológiai, gyakorlatorientált, kutatásközpontú) mellett felveti egy filozófiai jellegű propedeutika szükségességét. Kozma Gábor tanulmányában Kuminetz Géza pedagógiai tárgyú írásait elemzi, kiemelve azok rendszerszemléletét, valamint folyamatosságát, egymásraépültségét, rámutatva a szerző más témájú írásaihoz való kapcsolódásokra és a katolikus nevelés lényegére. Szőke-Milinte Enikő munkájában Albert Bandura szociális-kognitív tanuláselmélete alapján – az Európai Parlament és a Tanács dokumentumaira építve – dolgozza ki a digitális éhatékonyság meghatározását. A pszichológiai tárgyú tanulmány igazságügyi szakvélemények elemzésével mutatja be, hogy a projektív tesztek fontos információkat hordoznak a kötődéssel, a családi disszonanciával kapcsolatban, egyben felveti a szakértői véleményekkel kapcsolatos szülői preconcepció problematikáját is.

A gyakorlatorientált Párbeszéd rovat első írása a tanárképzésben bekövetkezett változásokkal, azon belül a gyakorlatokat érintő kérdésekkel foglalkozik, jelezve a partnerintézmények kiválasztásának szempontjait és az együttműködés jelentőségét. Kránitz Mihály tanulmányában Jézus – mint Mester – tanítványainak szóló sajátos (isteni) pedagógiáját Szent Pál és az ősegyház tevékenységén keresztül mutatja be, az őszövétségi hagyományokat és a kinyilatkoztatás újszövétségi sajátosságait hangsúlyozva. Miklós Ágnes Kata az elmélet és a gyakorlat összhangját emeli ki az óvodapedagógus-képzésben, feltárva ezen összhang megteremtésének szervezéssel és a folyamatos megújítással kapcsolatos kérdéseit.

A Visszajelzések rovat reflektáló összevetéseket, értékeléseket tartalmaz. Bali János személyes jellegű esszéjében a schönbergi pedagógia nyitottságát, növekedközpontúságát, kutatói attitűdjét méltatja, és megfogalmazza a saját pedagógiai tapasztalataiból levont tanulságokat. Az ezt követő angol nyelvű tanulmány a történelemdidaktikai diskurzus hazai és nemzetközi eseményeit, új megköze-

lítéseit, együttműködéseit, tankönyvkutatási eredményeit mutatja be, kiemelve két fő célt: a regionális identitásépítést és a konfliktuskezelést. Lányi Gusztáv írása részlet a *Magyar sorsproblémák. Társadalomlélektani kor- és kórképek* című könyvéből, melyben több nézőpontból (történeti, politikai, pedagógiai, pszichológiai) tekinti át a magyar sorsproblémákból adódó nehézségeket, megfogalmazva a remény lehetőségét.

Olvasóinknak hasznosítható szellemi kalandozást kíván a szerkesztőség nevében:

Kormos József
főszerkesztő